

РЕШЕНИЕ

№ 170

гр. Харманли, 02.11.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД – ХАРМАНЛИ в публично заседание на двадесет и шести октомври през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: ГЕОРГИ Г. Г.

при участието на секретаря Г. П. ИВАНОВА
като разгледа докладваното от ГЕОРГИ Г. Г. Гражданско дело №
20235630100035 по описа за 2023 година

Производството е по реда на Глава XIII, чл. 124 и сл. вр. с чл. 422 от ГПК

Обстоятелства по исковата молба

Производството е образувано по искова молба от „ЕВН България Електроразпределение Юг“ ЕАД, ЕИК **** против „Димитрови 97“ ООД, ЕИК ****, с искане да се признае за установено по отношение на ищеца, че ответникът дължи сума в размер на 2061,00 лева, представляваща незаплатена електрическа енергия и сума в размер на 17,18 лева, представляваща обезщетение за забава за периода от 15.11.2022г. до 14.12.2022г. .

Предявените иски са обективно кумулативно съединени иски по чл. 422, ал. 1 ГПК вр. чл. 415, ал. 1, т. 2 от ГПК вр. с чл. 79, ал. 1 ЗЗД, вр. с чл. 98а от ЗЕ и чл. 86, ал. 1 ЗЗД.

За претендираните суми е издадена заповед № 631 от 16.12.2022г. за изпълнение по реда на чл. 410 от ГПК по ч.гр.д. № 1087 по описа за 2022г. на Районен съд – Харманли.

За да обоснове претенцията си ищецът твърди, че в качеството си на оператор на електроразпределителната мрежа, съгласно разпоредбата на чл. 88 от Закона за енергетиката, осъществява разпределение на електрическа енергия по електроразпределителната мрежа и отговаря за функционирането на електроразпределителната мрежа, за нейната поддръжка, както и за развитието ѝ на дадена територия като собственик на тази мрежа.

В изпълнение на правомощията си по чл. 83, ал. 2 ЗЕ, вр. чл. 83, ал. 1, т. 6 ЗЕ, КЕВР приел нови ПИКЕЕ, които били обнародвани в ДВ, бр. 35 от 30.04.2019г. С тях се била дала нова регламентация на обществените

отношения, свързани с реда и начините на преизчисление на количествата електрическа енергия в случаите, когато СТИ не измерва точно или изобщо не измерва доставените количества електрическа енергия. Съгласно разпоредбите на действащите ПИКЕЕ, както преизчислението на количествата електрическа енергия, така и фактурирането им се извършвали от оператора на съответната електрическа мрежа, в случая „Електроразпределение Юг“ ЕАД, към която бил присъединен конкретния обект на клиент. Раздел IX от действащите към момента ПИКЕЕ бил посветен на случаите и начини за извършване на преизчисление на количеството електрическа енергия от операторите несъответните мрежи. Съгласно Правилата за измерване на количеството електрическа енергия ищецът твърди, че на 26.09.2022 г. негови служители били извършили проверка на обект с ИТН ****, находящ се в гр. Харманли с титуляр ответника и с клиентски № 1010228979.

При проверката се констатирало, че дисплеят на електромера бил тъмен като по –този начин не се визуализирали, измервали и отчитали данни. За тези действия, извършилите проверката лица били съставили Констативен протокол за техническа проверка и подмяна на средства за търговско измерване № 610188/26.09.2022 г. Съгласно чл. 49, ал. 3 ПИКЕЕ, констативният протокол бил съставен от представител на ищеца, в присъствието на свидетел, като съответно бил подписан от посочените лица.

С оглед на описаното по-горе и като било установено, че били на лице предпоставките, описани в чл. 52 ал. 1, т. 2 от ПИКЕЕ, операторът на разпределителната мрежа бил извършил преизчисление на количеството електрическа енергия, при спазване на инструкциите, съдържащи се в чл. 52, ал. 1, т. 2 от ПИКЕЕ, като бил начислил допълнително количество електрическа енергия на клиента спрямо изготвена Справка за коригиране на сметката на електроенергия към Констативен протокол № 610188/26.09.2022г.

Допълнително начисленото количество електрическа енергия в случая било в размер от 3190 k W h на стойност 2061 лева като стойността на допълнителното количество електрическа енергия, било изчислено по определената от Комисията за енергийно и водно регулиране (КЕВР) прогнозна пазарна цена на електрическата енергия за покриване на технологичните разходи на ЕР Юг, съгласно чл. 56 ПИКЕЕ.

Съставените документи относно извършеното преизчисление на количеството електрическа енергия били изпратени на ответника с писмо с изх. № 10101392/02.11.2022г. съгласно разпоредбата на чл. 56, ал. 1 ПИКЕЕ.

За горепосочената сума била издадена фактура № 8284703123/11.02.2020г. на стойност 1862,24 лева за период 08.08.2019г. - 04.02.2020г., която била изпратена на ищеца с писмо с изх. № 8601023/11.02.2020г., съгласно разпоредбата на чл. 56, ал. 1 ПИКЕЕ.

Поради забава в заплащане на посочената главница ответникът дължал и обезщетение за забавено плащане в размер на законната лихва в общ размер от 107,08 лева за периода 22.02.2020г. -12.10.2020г.

За посочените суми за главница и лихва за забава ищецът подал заявление за издаване на заповед за изпълнение на парично задължение, по което било образувано ч.гр.д. № 1087 по описа за 2022г. на РС-Харманли. Заявлението било уважено и била издадена заповед № 631 от 16.12.2022г. В законоустановения срок постъпило възражение от длъжника, поради което

съдът дал указания на заявителя за предявяване на иск на основание чл. 415, ал. 1, т. 1 от ГПК.

Предвид изложеното се иска от съда да постанови решение, с което да установи по отношение на ответника, че ищецът дължи сума в размер на 2061,00 лева, представляваща незаплатена електрическа енергия за периода от 18.08.2022г. до 26.09.2022г. и сума в размер на 17,18 лева, представляваща обезщетение за забава в размер на законната лихва за периода от 15.11.2022г. до 14.12.2022г., ведно със законната лихва върху главницата от датата на подаване на заявлението за издаване на заповед за изпълнение по ч. гр. д. № 1087 по описа за 2022г. на РС – Харманли до окончателното ѝ изплащане. Претендират се и направените деловодни разноси в настоящото и в заповедното производство.

Ответното дружество представя отговор на исковата молба, с който оспорва дължимостта на претендираните суми. Счита, че извършената корекционна процедура въвежда безвиновна отговорност на потребителите, което било в противоречие с разпоредбата на чл. 82 от ЗЗД. Поради тази причина считал, че въпреки изменението на ПИКЕЕ не следвало такава да бъде прилагана. От това следвало, че процесната сума била дължима без основание. Претендират се разноси.

Обстоятелства по делото

На 26.09.2022 г. служители на ищеца извършили проверка на обект с ИТН ****, находящ се в гр. Харманли с клиентски № 1010228979. и титуляр ответното дружество „Димитрови 97“ ООД, ЕИК ****. В хода на проверката се установило, че дисплеят на ползвания електромера бил тъмен. За тези действия бил съставен нарочен констативен протокол за техническа проверка, като се осъществила и подмяна на средството търговско измерване № 610188/26.09.2022 г. Въз основа на установеното и издадения констативен протокол ищецът като оператор на разпределителна мрежа осъществил преизчисление на количеството електрическа енергия, чрез начисляване на допълнително количество електрическа енергия на ответното дружество от 3190 квтч на стойност 2061 лева като стойността на допълнителното количество електрическа енергия.

Всички документи относно извършеното преизчисление на количеството електрическа енергия били изпратени на ответника с писмо с изх. № 10101392/02.11.2022 г.

Дружеството ищец въз основа на извършеното издало фактура № 8284703123/11.02.2020г. на стойност 1862,24 лева за период 08. VIII.2019г. - 04. II.2020г., изпратена на ищеца с писмо с изх. № 8601023/11. II.2020г.

Твърдяното вземане от ищеца, обосновано с горните действия, мотивирало ищецът да подаде заявление за издаване на заповед за изпълнение на парично задължение. По същото било образувано ч. гр. д. № 1087 / 2022г. на РС-Харманли, по което се издала и заповед за изпълнение № 631/16. XII.2022г. В срок срещу нея постъпило постъпило възражение от „Димитрови 97“ ООД че не дължат посочените суми, което предпоставило и обективизирането на настоящата искова претенция.

Приетото по делото заключение на вещото лице извежда, че описаните

констатации в протокола сомат въздействие върху измерването на ел.енергия в ИТН 1634740,като СТИ №012817561 не отчита ел.енергията консумирана от обекта,като неизмерено количество ел.енергия било правилно остойностено.Вещото лице сочи,че началния момент на неточно измерване на ел.енергия е 12.VIII.2022 г.Процесния електромер бил трифазен с период на проверка-4 години,като предходна такава е извършена на 27.V.2021 г. с поставени знаци за извършването ѝ,а последваща проверка е трябвало да се осъществи през 2024 г.За периода 01. VIII.2022 г. до 30. IX.2022 г. ответникът потребил общо 209 квтч ел.енергия,от които първа тарифа-58 и за втора 151.

Правни съображения

Предявената претенция по делото се явява неоснователна.

Основния въпрос, обоснован от предмета на заявения пред съда спор,е действителната дължимост на очертаното в заповедта за изпълнение вземане.В тази връзка следва да се изведе,доколко начиклената ел.енергия и нейната стойност отговарят на действителните отношения между страните.Същите са страни по материалноправното договорно отношение,по силата на което ответникът е купувач,а ищецът е продавач на електрическа енергия.Този договор е модифициран в сравнение с обикновената продажба, тъй-като касае особен вид стока-ел.енергия доставена от продавач с особен статут и уреден по специфичен начин.Ищецът обаче не е краен снабдител по смисъла на ЗЕ с ел.енергия,а е електроразпределително дружество.Облигаторното отношение между страните е възникнало в режима на предварително обявени общи условия за договора от страна на доставчика по смисъла на чл.16 от ЗЗД и чл.298 от ТЗ,но модифицирано чрез особената разпоредба на чл.98А от Закона за енергетиката,която не изисква изрично писмено приемане на същите от страна на клиента,за разлика от общия ред по другите закони.По делото няма спор относно изпълнение на изискването,че тези общи условия са публикувани по реда на чл.98А ал.ІІІ от ЗЕ,както и че в 30 дневния срок от влизането им в сила конкретния купувач на ел.енергия се е възползвал от правото си да поиска специални условия и същите да са приети от доставчика-чл.98А ал.ІV от ЗЕ.Ето защо отношенията между страните по делото са материално правно уредени освен от законовите разпоредби и от наличните общи условия на ответникът,които очертават правата и задълженията на страните по процесния договор. Безспорно е също така,че въпросния електромер, ползван от ответника е присъединен към електроразпределителната мрежа на дружеството ищец,с което получава ел.енергия,респ. дружеството доставя такава,което свидетелства и за фактическото изпълнение на договора между тях.Поради това отношенията между страните изключват обсъждане на извъндоговорни основания за търсената от дружеството сума.

Към момента на проверката на СТИ и на постановяване на първоинстанционното решение действат приетите подзаконови правила за измерване на количеството електрическа енергия на ДКЕВР,които като подзаконов нормативен акт имат функцията да уредят детайлите на очертаното в хипотезата на чл.83 ал.І т.6 от ЗЕ,а именно - правилата за измерване на количеството електрическа енергия, регламентиращи принципите на измерване, начините и местата за измерване, условията и реда за тяхното обслужване, включително за установяване случаите на

неизмерена, неправилно и/или неточно измерена електрическа енергия, както и създаването, поддържането и достъпа до база данни с регистрацията от средствата за търговско измерване. Към тази законова делегация се прибавя и функцията на ПИКЕЕ да уреди осъществяване на корекция на сметката на потребителя на ел. енергия-чл.104А ал. II т.5 и чл.98А ал. II т.6 от ЗЕ.

Следва да се има предвид, че посочените законови разпоредби не уреждат безвиновна отговорност за който и да е субект, а само възможността да се извършва промяна в сметката на потребителя на ел. енергия без да въвеждат безвиновна отговорност за тази корекция, като същевременно не дават и мандат в подзаконовия акт да се уреждат подобни отношения. Безвиновната отговорност е рядко изключение като законодателна фигура, поради което същата следва да се уреди подробно, изрично, ограничително, но само на законово ниво. В случая даденото тълкувание на чл.104А ал. II т.5 и чл.98А ал. II т.6 от ЗЕ от страна на електроразпределителното дружество не отговаря на действителното съдържание на закона. Подобна отговорност не се извлича от тези хипотези, и същите не дават делегация в подзаконовия акт да се урежда безвиновна отговорност. В този смисъл законовия мандат спрямо подзаконовия акт се ограничава само до въпросите по измерването, и или установяване на неизмерената такава на ел. енергията, с възможността за корекция в сметката на реално потребената ел. енергия, но без да дава възможност да установяване на безвиновна отговорност за потребителя на ел. енергия в тази насока. Съответните норми от подзаконово естество, обосновавали твърдяното задължение по процесната фактура, очевидно противоречи на законовото оторизиране от чл.83 ал. I т.6 от ЗЕ вр. с чл. чл.104А ал. II т.5 и чл.98А ал. II т.6 от ЗЕ, тъй-като излизат извън предметния му обхват, поради което не може да бъде прилаган като част от по-низш нормативен акт, който излиза извън законовата делегация на такъв от по-висок ранг, съобразно чл.15 от Закона за нормативните актове.

Същевременно въпросната норма противоречи и на друга норма от законов ред – чл.82 от ЗЗД, тъй-като отношенията между страните са договорни. В тази насока Тълкувателно решение № 4 от 29.01.2013 г. на ВКС по тълк. д. № 4/2012 г., ОСГТК изрично извежда договорния характер на тези правоотношения. В тази хипотеза няма безвиновна отговорност, каквато на практика въвежда ПИКЕЕ спрямо потребителите на ел. енергия. Това противоречие следва да се разреши естествено в полза на правилото от законов порядък. Поради това именно сочещата се като изправна страна следва да установи, че дължимата сума е функция на виновното поведение и неизпълнение на задължения в рамките на договора на неизправната страна-в случая ищеца в първоинстанционното производство. Само виновното поведение в режима на чл.82 от ЗЗД и на договорните отношения между двете страни, е предпоставка за ангажиране на съответната отговорност. В производството обаче такава не се доказва от крайния снабдител.

Безспорно установените отклонения в работата на процесното СТИ, довели до липса или по-ниско отчитане от действителното потребление на ел. енергия, не се установи по пътя на пълното и главно доказване да са резултат от поведението на потребителя. Начислената сума за плащане по процесната фактура е резултат на предположение и на презумпция, които са лишени от законово основание. В хода на производството не се установи, че именно потребителя е осъществил описаното въздействие върху СТИ. За да бъде основателна една такава корекция на сметка законът изисква несъмнено

да се докажат нарочно извършените действия от страна на потребителя по манипулиране на СТИ, както и пряко породената от тях неотчетена ел. енергия, консумирана от потребителя. Сметката трябва да отразява конкретно само реалното енергийно потребление за определен период, като информацията следва да се представи за това по ясен и разбираем начин. В тази насока е изрично и чл. 13 от Директива 2006/32/ЕО/05.IV.2006 г.

Съобразно чл. 89 т. 4, чл. 116 и чл. 120 от ЗЕ средството за търговско измерване на ел. енергията е собственост на разпределителното дружество, което го монтира на определено от него място, стопанисва се и се поддържа винаги технически изправно от него. Достъп до СТИ имат само служители на дружеството, без такъв да е гарантиран на потребителите. Следователно основната отговорност по поддръжката, изправната работа на СТИ, отчетността на същите и т.н. по законов път е възложена именно на електроснабдителното дружество, без да е възможно в тази насока да се ангажира поведение от страна на купувача на ел. енергия, който впрочем няма и подобни задължения. Изискуемото му поведение в рамките на договора с доставчика по отношение на техническата инфраструктура на ел. мрежата и устройствата ѝ е за бездействие. Тези отговорности на дружеството ищец са конкретно проявление на принципа на защита на потребителя по чл. 2 ал. II от ЗЕ, поради което ѝ последния няма възможности за достъп до СТИ. Отговорностите поради това са прехвърлени именно на крайния снабдител, който е длъжен по всяко време да осигурява коректното отчитане на действително потребената ел. енергия, и да вземе мерки както при по-ниско отчитане, така и при завишено отчитане на същата. Очевидно в нарушение на тези принципи са и ПИКЕЕ, които автоматично прехвърлят риска и последиците дори от елементарна повреда в отчитащото устройство в отговорност на потребителя, която последният следва да репарира в полза на доставчика. Абсолютно противоречие със закона е въз основа на обективно установено неправилно отчитане на ел. енергия от СТИ, отговорността да се прехвърля върху потребителя, без да се докажат виновните му действия. Още повече, че само дружеството ищец е собственик и оператор с единствен достъп до измерващото устройство.

От друга страна правилата от ПИКЕЕ противоречат на договорната същност на отношенията между страните и необосновано я модифицират в полза на дружеството доставчик. Същите не са и част от самия договор за доставка на ел. енергия, но въпреки това са основание за интервенция в договора и против правата на крайния клиент по смисъла на § 1 т. 3Б т. 27 Г от ДРЗЕ, който е и потребител на енергийни услуги съобразно § 1 т. 3Б т. 41Б от ДРЗЕ. ПИКЕЕ директно противоречат на чл. 2 ал. II от ЗЕ, който въздига защитата на потребителите в основна цел на ЗЕ и с който следва да са съобразени нормите на този закон, нормите на всички относими нормативни актове към потреблението на ел. енергия, както и тяхното тълкуване и практическо прилагане. Самият ЗЕ в чл. 2 ал. II от ЗЕ и § 1 т. 3Б т. 27 Г вр. с § 1 т. 3Б т. 41Б от ДРЗЕ, като специален закон, признава на купувачите на ел. енергия статута на потребители в урежданите от него обществени отношения, в частност и при покупката на ел. енергия и то независимо от техния вид - физическо или юридическо лице, търговец или друг субект. Този статут им гарантира и съответните права, които не са уредени изрично в ЗЕ. Ето защо спрямо тях следва да се прилагат нормите на ЗЗП за защита на потребителя, за да може правилото на чл. 2 ал. II от ЗЕ да се прилага ефективно, а не да се ограничи само до декларативно съдържание на закона.

Ето защо подзаконовите правила,обосновали издаването на процесната фактура от ПИКЕЕ нарушават равнопоставеността в рамките на договора и накърняват сериозно правата на купувача на ел.енергия,като потребител,тъй-като дават възможност едностранно и произволно доставчика да определя заплащането на суми от потребителя,срещу които не е доставил ел.енергия,водят до ограничаване законовите права на потребителя спрямо доставчика при неизпълнение или неточно изпълнение на договорните задължения,поставят изпълнението на задълженията на доставчика в зависимост само от неговата воля, създават задължение за купувача на ел.енергия да заплати високо обезщетение,водят до възможност за налагане на потребителя да изпълни свои задължения,дори и при неизпълнение на съответните от страна на доставчика,налага се на купувача на ел.енергия необосновано ограничаване на средствата за доказване,както и тежест на доказване,която съобразно действащото законодателство е за сметка на доставчика. Тези хипотези са обхванати от чл.143 от ЗЗП и съставляват при всички случаи неравноправни клаузи за потребителя,тъй-като не отговарят на изискването за добросъвестност,на принципа по чл.2 ал.ІІ от ЗЕ,водят до значително неравновесие между правата и задълженията на доставчика и потребителя. Поради това подобни правила,превърнати в норми за уреждане на договорни отношения, са нищожни на основание чл.146 от ЗЗП и не следва да се прилагат,предвид и задължението на съда служебно да преценя материята през тази призма съобразно §13А от ДРЗЗП вр. с Директива 93/13 ЕИО.

Въпросното задължение,обективизирано в издадената фактура,е резултат на извършената проверка на СТИ на ответника от дл.лица на дружеството ищец.За тази проверка е съставен протокол. Настоящия състав на съда намира и че дори и надлежно съставен такъв документ касае само извънсъдебните отношения между страните и е част от тази също така извънсъдебна процедура.При налично съдебно оспорване,независимо от съдържанието и редовността му,се прилагат общите правила на доказване по ГПК в призмата на договорната отговорност по чл.82 от ЗЗД.Още повече,че съдържанието на протокола по ПИКЕЕ,като частен свидетелстващ документ, касае само удостоверяване на състоянието и показанията на СТИ към момента на проверката,без в нито една хипотеза да доказва виновно неизпълнение на договорни задължения,увреждащи действия и др.под. от страна на купувача на ел.енергия довели до техническите аномалии,каквато е същината на доказване в настоящото производство. Идентична е и доказателствената стойност на експертизата по делото и метрологичния протокол за СТИ.

И на последно място следва да се посочи и това,че ищецът, в качеството си на оператор на електроразпределителна мрежа няма вземане срещу ищеца като краен клиент за допълнително начислена ел. енергия, което вземане принадлежи на „ЕВН България Електроснабдяване“ ЕАД като продавач по договора за продажба по чл.15 ПТЕЕ на крайни клиенти какъвто е ищеца. В тази насока следва да се съобразиуче Съгласно чл.94 А ал.І от ЗЕ , енергийното предприятие – краен снабдител осигурява снабдяването с електрическа енергия на обекти на битови и небитови крайни клиенти, които обекти са вече присъединени към електроразпределителната мрежа на ниво ниско напрежение в съответната лицензионна територия. Съобразно чл.97 ал.І т.4 и чл.98А от ЗЕ продажбата на електрическа енергия на крайни клиенти става по регулирани от КЕВР цени и при общи условия на

енергийното предприятие – краен снабдител.

Според чл.88 ал.І от ЗЕ разпределението на електрическа енергия и експлоатацията на електроразпределителните мрежи се осъществяват от оператори на електроразпределителни мрежи – собственици на такива мрежи на обособена територия, лицензирани за извършване на разпределение на електрическа енергия за съответната територия, какъвто е ответното дружество..

Следва да се съобрази, че осъществяването на дейността по разпределението на електрическа енергия се извършва чрез сделки, по които страна е електроразпределителното дружество при спазване на разпоредбите на [Раздел V от Закона за енергетиката](#) и [Правилата за търговия с електрическа енергия /ПТЕЕ/ – чл. 91, ал. 2 ЗЕ](#). Договорите на пазара на електрическа енергия са посочени в нормата на чл.11 от ПТЕЕ, в това число и договори за достъп и пренос на електрическа енергия през електроразпределителната мрежа /т. 3 и договори за продажба на електрическа енергия /т. 4/. Съгласно чл.14 ал.І от ПТЕЕ предмет на договорите по чл. 11, т. 3 за достъп и пренос на електрическа енергия през електроразпределителната мрежа е предоставянето на услугите "достъп до електроразпределителната мрежа" и "пренос на електрическа енергия през електроразпределителната мрежа", като тези договори се сключват между оператора на електроразпределителната мрежа и крайните клиенти, присъединени към електроразпределителната мрежа при общи условия. Съответно според чл.15 ал.І и ІІ от ПТЕЕ договорите за продажба на електрическа енергия по чл. 11, т. 4 – по регулирани цени, се сключват между крайните снабдител и битови крайни клиенти – за обекти, присъединени към електроразпределителната мрежа на ниво ниско напрежение, когато тези клиенти не са избрали друг доставчик. Статута "оператор на разпределителна мрежа", "краен снабдител" и "краен клиент" е легално определен в [§ 1, т. 34б, б. "а" от ДР на ЗЕ](#), [§ 1, т. 28а, б. "а" от ДР на ЗЕ](#) и [§ 1, т. 27 г от ДР на ЗЕ](#).

Отношенията между краен снабдител и оператора на електроразпределителната мрежа във връзка със снабдяването с електрическа енергия на крайните клиенти, присъединени към електроразпределителните мрежи се уреждат с [правилата за търговия с електрическа енергия – чл. 98в ЗЕ](#).

Поради специфичния предмет на договорите между крайните снабдител, респ. операторите на електроразпределителната мрежа, от една страна и крайните клиенти, от друга страна, част от правата и задълженията на страните се регламентират с императивни разпоредби в ЗЕ и подзаконовите нормативни актове по прилагането му. Задължителното съдържание на общите условия на договорите за продажба на електрическа енергия на крайния снабдител и на общите условия на договорите за използване на електроразпределителната мрежа на оператора на електроразпределителната система е регламентирано съответно в [чл. 98а, ал. 2](#) и [чл. 104а, ал. 2 ЗЕ](#), като тези норми /виж т. 6, б. "а" от първата и т. 5, б. "а" от втората/ по напълно идентичен начин поставят изискване да бъде предвиден ред за уведомяване на клиента при извършване на корекция на сметка съгласно правилата по [чл. 83, ал. 1, т. 6 ЗЕ](#) в полза на крайния снабдител за потребена електрическа енергия в случаите на неизмерена, неправилно и/или неточно измерена електрическа енергия поради неправомерно присъединяване, промяна в схемата на свързване или

неправомерно въздействие върху уреди, съоръжения или устройства по чл.120 от ЗЕ.

Ищцовото дружество е лицензирано да осъществява дейността по разпределение на електрическа енергия на обособена територията, в границите на която се намира и процесният имот .

Както се посочи между страните по делото е възникнало облигационно правоотношение по договори за достъп и пренос на електрическа енергия през електроразпределителната мрежа, но в неговото съдържание не се включва правото на ответното дружество да получи коригираната стойност на електрическата енергия при установяване на неизмерването ѝ, неправилното/неточното ѝ измерване, тъй като с изменението на ЗЕ с ДВ, бр. 54 от 17.07.2012 г., в сила от 17.07.2012 г. и създаването на нова [т. 6 на ал. 2 на чл. 98а ЗЕ](#) и нова [т. 5 на ал. 2 на чл. 104а ЗЕ](#) е въведена нова уредба на обществените отношения, като законодателно е предвидено правото на крайния снабдител на електрическа енергия да извършва корекция на сметките на клиент при доказано неточно отчитане на потребената електрическа енергия.

Действително в [ал. 1 на чл. 56 ПИКЕЕ](#) е предвидено, че в случаите на преизчисляване на количества електрическа енергия операторът на електроразпределителната мрежа предоставя на ползвателя на мрежата фактура и справка за преизчислените количества електрическа енергия, както и информация за дължимата сума за мрежови услуги /с изключение на цена за достъп до електроразпределителната мрежа, формирана на база на предоставена мощност/ и за "задължения към обществото", а в ал. 2 – че ползвателят на мрежата заплаща на оператора на съответната мрежа дължимата сума, определена от оператора на съответната мрежа по реда на ал. 1. Налице е обаче противоречие между разпоредбите на [чл. 98а, ал. 2, т. 6](#) и [чл. 104а, ал. 2, т. 5 ЗЕ](#) и нормата на [чл. 56, ал. 2 ПИКЕЕ](#), като с оглед [чл. 15, ал. 3 ЗНА](#) съдът е длъжен да приложи разпоредбата на закона, а не на подзаконовия акт, който ѝ противоречи /действащата понастоящем нормативна уредба не предвижда ПИКЕЕ да съдържат регламентация по отношение на правния субект, който има право да получи от крайния клиент начислената в резултат на корекцията сума/.

Следователно ищецът не се легитимира като кредитор на процесното вземане,обективизирано в заповедта за изпълнение, поради което и релевираната установителна претенция се явява неоснователна.

Ще следва на основание чл.78 от ГПК и предвид неоснователността на претенцията ищецът да заплати на ответника сумата от 600 лв платено възнаграждение за адвокат,което не е прекомерно.

Водим от изложеното Районен съд-Харманли

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ като неоснователни предявените от „ЕВН България Електроразпределение Юг“ ЕАД, ЕИК**** гр. Пловдив, ул. **** против „Димитрови 97“ ООД, ЕИК ****,гр.Харманли, ул. ****, с искове на основание чл. 422, ал. 1 ГПК вр. чл.415, ал. 1, т. 2 от ГПК вр. с чл. 79, ал. 1

ЗЗД, вр. с чл. 98а от ЗЕ и чл. 86, ал. 1 ЗЗД с искане да се признае за установено по отношение на ищеца, че ответникът дължи сума в размер на 2061,00 лева, представляваща незаплатена електрическа енергия и сума в размер на 17,18 лева, представляваща обезщетение за забава за периода от 15.XI.2022г. до 14.XII.2022г.ведно със законната лихва върху главницата от датата на подаване на заявлението-15.XII.2022 г. до окончателното ѝ изплащане,за което вземане е издадена заповед за изпълнение по чл.410 от ГПК №631/16.XII.2022 г. по ч.гр.дело №1087/2022 г. на РС-Харманли.

ОСЪЖДА „Електроразпределение Юг“ ЕАД, ЕИК **, гр. Пловдив, ул. **** са заплати на „Димитрови 97“ ООД, ЕИК ****,гр.Харманли, ул. **** сумата от 600 лева разноси по делото.**

РЕШЕНИЕТО подлежи на обжалване по въззивен ред пред Окръжен съд-Хасково в двуседмичен срок от съобщаването му.

Съдия при Районен съд – Харманли: _____